Κάτω απ’ τη βάση οι «φίλοι του λαού» (Κ. Ι. Αγγελόπουλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 3 Ιουλίου, 2006

Η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων των πανελλήνιων εξετάσεων για την εισαγωγή σπουδαστών στις σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης άνοιξαν τον ασκό του Αιόλου. Οι άνεμοι σκόρπισαν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντος τις ψευδαισθήσεις περί ορθολογικού συστήματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τις οδυνηρές αποκαλύψεις προκάλεσε η ανακοίνωση ενός σημαντικού αριθμού εξετασθέντων που δεν πρόκειται να γίνουν δεκτοί σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης λόγω του ότι δεν ήσαν σε θέση να συγκεντρώσουν τη βάση (10) στη βαθμολογία τους.

Συνολικά 38.982 εξετασθέντες (ποσοστό 41,70%) δεν κατάφεραν να πιάσουν τη βάση και έμειναν εκτός ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αυτομάτως έμειναν κενές 13.243 θέσεις, κυρίως σε περιφερειακά ΤΕΙ.

Το γεγονός προκάλεσε μεγάλη σύγχυση και αντιδράσεις διαφόρων κατηγοριών, αντιδράσεις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες και αποκαλυπτικές της σοβαρής παθογένειας ενός ολόκληρου συστήματος πραγμάτων που έχει εγκατασταθεί εντός των σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και γύρω από αυτές. Απεδείχθη ότι οι κενές, λεγόμενες, θέσεις είναι θέσεις που έως τώρα κατελάμβαναν (συγκεντρώνοντας βαθμό κάτω απ' τη βάση) σπουδαστές με προσόντα άσχετα με τα απαιτούμενα για πανεπιστημιακού επιπέδου σπουδές. Εφέτος, με τη θέσπιση του αυτονόητου, ότι δηλαδή για να εισαχθεί κανείς σε κάποια σχολή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα πρέπει να πιάνει τουλάχιστον μια βαθμολογική βάση (το 10), αποκαλύφθηκε περίτρανα η συστηματική επί έτη κοροϊδία της πολιτείας εις βάρος χιλιάδων νέων και των γονέων τους.

Τα οδυνηρά αποκαλυπτήρια, που βεβαίως στερούν εφέτος κάποια τμήματα (κυρίως περιφερειακών ΤΕΙ) από πρωτοετείς σπουδαστές, έφεραν ζαλάδες σε πολιτικούς και δημοτικούς παράγοντες και γενικότερα σε κάποιες τοπικές κοινωνίες. Εκεί μπορεί κάποιοι να μην ενδιαφέρονται καθόλου για το επίπεδο σπουδών σε σχολές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά ιδιαιτέρως ενδιαφέρονται για την αύξηση των εισοδημάτων τους, που παράγονται από το γεγονός και μόνο ότι στα μέρη τους λειτουργούν σχολές πανεπιστημιακού τύπου.

Πολιτικοί και δημοτικοί παράγοντες βρίσκονται τώρα σε μεγάλη αμηχανία,

αντιμέτωποι με τα εντονότατα παράπονα παραγόντων εκείνων των τοπικών κοινωνιών, που «πλήττονται» (αναπτυξιακώς...) λόγω της θέσπισης της βαθμολογικής βάσης 10. Δεν αντιδρούν παραλόγως οι παραπονούμενοι. Μήπως για την «ανάπτυξη» επαρχιακών κέντρων αποκλειστικώς δεν ιδρύθηκαν οι σχολές που υποδέχονταν και «κουμπούρες» σπουδαστές; Δεν ήταν εξαρχής ξεκάθαρο αυτό το συνενοχικό παιχνίδι; Γιατί λοιπόν τώρα οι πολιτικοί άρχοντες να «ξεγελούν» τις «τοπικές κοινωνίες» και να τους στερούν οικονομική «ανάπτυξη»; Τι απέγινε το πολιτικό ενδιαφέρον για την ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εδώ κι εκει ανά τη χώρα; Ποιοι πολιτικοί, ποια κόμματα νοιάζονται τώρα τόσο πολύ για το επίπεδο των σπουδών που παρέχεται απ' τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση; Αλλα πράγματα μας έλεγαν τόσα χρόνια τα κόμματα εξουσίας.

Χρειάστηκε πολλών ετών πολιτική δουλειά καταστροφών για να ριζώσουν στους κόλπους της ελληνικής κοινωνίας νοοτροπίες που παράγουν τέτοια τρομερά ερωτήματα στις «τοπικές κοινωνίες»...

Τώρα, λοιπόν, συνεπείς προς τα συνενοχικώς πεπραγμένα τους, εμφανίζονται διάφοροι πολιτικοί, «φίλοι του λαού», ευθέως ενδιαφερόμενοι για τα «κοινωνικά προβλήματα» που δημιούργησε ο βαθμός βάσης 10. Και κάποιοι από αυτούς, αδίστακτοι, ζητούν έως και να ανακληθεί ο υπολογισμός αυτής της βάσης στις εξετάσεις. Ναι, τέτοιο το ενδιαφέρον τους για τη δημόσια εκπαίδευση, τόσος ο σεβασμός τους προς τους νέους και τις οικογένειές τους!

Πόσα δεν έβγαλε στη φόρα αυτό το «καταραμένο» 10. Ανάγλυφο το πολιτικο-κομματικό παίγνιο εις βάρος της ελληνικής Εκπαίδευσης και της νεολαίας της χώρας. Φανερή πλέον η κοροϊδία. Εκτεθειμένη και η κοινότητα των πανεπιστημιακών δασκάλων που ανέχτηκε το παιχνίδι της «πανεπιστημιακής ανάπτυξης» στην ελληνική περιφέρεια με τα τραγελαφικά εκπαιδευτικά αποτελέσματα που παρήγαγε σε πολλά σημεία της. Εκτεθειμένη και η δευτεροβάθμια εκπαίδευση που «στέλνει» τόσα πολλά παιδιά με πτωχές γνώσεις στις εξετάσεις για εισαγωγή σε πανεπιστημιακές σχολές. Και με ελάχιστες εξαιρέσεις, σιωπηλή βεβαίως, μακρυά απ' το «κακό», η τάξη της ελληνικής διανόησης. Θλιβερά αποκαλυπτήρια.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ ("ΤΟ ΒΗΜΑ" 2/7/2006)**:**

Καταρρέουν διά της... συγχωνεύσεως

Πολιτικά παιχνίδια στην πλάτη της Παιδείας

Οι πόλεις που ζουν από τους φοιτητές

(Πηγή: "Καθημερινή" 2/7/2006)